



REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj Pr-1235/2024-33

U I M E REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Ruži Garac, u pravnoj stvari tužiteljice Mirjane Cerjak iz Zajezde, Zajezda 142a, OIB: 12286494744, zastupane po punomoćniku Jurici Tončiću, odvjetniku u Zagrebu, protiv I tuženika KBC Sestre milosrdnice, Zagreb, Vinogradska cesta 29, OIB: 84924656517, i II tuženika Croatia osiguranje d.d., Zagreb, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, radi naknade štete, nakon održane i zaključene glavne javne rasprave dana 21. svibnja 2026., u prisutnosti punomoćnika tužiteljice, punomoćnice I tuženika i punomoćnice II tuženika, dana 25. lipnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se I i II tuženiku isplatiti tužiteljici iznos od 3.300,00 eur sa zateznim kamatama tekućim od 28. rujna 2021. pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se I i II tuženiku isplatiti tužiteljici iznos od 840,00 eur sa zateznim kamatama tekućim od 25. lipnja 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

III. Odbija se zahtjev tužiteljice za isplatom iznosa od 1.168,91 eur sa zatraženim kamatama.

IV. Odbija se zahtjev tužiteljice za isplatom zateznih kamatama na iznos od 3.300,00 eur tekućih od 27. kolovoza 2021. pa do 27. rujna 2021.

V. Odbija se zahtjev tužiteljice za isplatom zateznih kamata na iznos od 840,00 eur tekućih od 27. kolovoza 2021. pa do 24. lipnja 2026.

VI. Nalaže se I i II tuženiku naknaditi tužiteljici troškove parničnog postupka u iznosu od 3.300,00 eur sa zateznim kamatama tekućim od 25. lipnja 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

VII. Odbija se zahtjev tužiteljice za naknadom troškova parničnog postupka u preostalom dijelu u iznosu od 125,00 eur sa zatraženim kamatama.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi i tijekom postupka tvrdi da se dana 27. kolovoza 2021. prilikom obavljanja svog redovnog zanimanja na adresi I tuženika ozlijedila na radu. Ističe da je pala u krugu I tuženika dok je hodala prema parkingu. U predmetnom štetnom događaju zadobila je tjelesne ozljede koje su kod nje dovele do narušenog tjelesnog i duševnog zdravlja kako je to pobliže opisano u medicinskoj dokumentaciji uslijed čega je trpjela fizičke bolove, strah, duševne boli radi smanjenja životne aktivnosti te joj je bila potrebna tuđa pomoć i njega. Na dan štetnog događaja I tuženik je kod II tuženika bio osiguran Policom osiguranja broj 978700060824. Stoga, konačno preciziranim tužbenim zahtjevom podneskom od 14. travnja 2026. (list 308-311. spisa) predlaže sudu naložiti I i II tuženiku isplatiti joj iznos od 4.620,40 eur sa zateznima kamatama tekućim od 27. kolovoza 2021. pa do isplate, uz naknadu parničnih troškova.

2. I tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka osporava odgovornost, osnov i visinu tužbenog zahtjeva. Ističe da se tužiteljica ozlijedila u 7,05 sati ujutro, odnosno na putu s posla kući, a što se ne smatra ozljedom na radu. Nije od značaja činjenica da je tužiteljici predmetna nezgoda priznata ozljedom na radu od strane HZZO-a. Ističe prigovor isključive odgovornosti tužiteljice, jer se ozlijedila uslijed vlastite nepažnje. Stoga, predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti, uz naknadu parničnih troškova.

3. II tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka osporava odgovornost, osnov i visinu tužbenog zahtjeva. Budući da se tužiteljica ozlijedila prilikom odlaska s posla, hodajući prema parkingu I tuženika, ne radi se o ozljedi na radu. Naime, prema Zakonu o zaštiti na radu dolazak i odlazak s posla ne smatra se dijelom procesa rada na koji proces bi on kao osiguranik mogao utjecati. Stoga, predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti, uz naknadu parničnih troškova.

4. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u medicinsku dokumentaciju, Prijavu o ozljedi na radu, Rješenje HZZO-a od 22. rujna 2022., dokumentaciju, Odštetni zahtjev od 24. rujna 2021., Obavijesti, Prijavu štete od odgovornosti od 28. listopada 2021., Evidenciju o radnom vremenu, sudsku praksu, spis HZMO-a, provedeno je medicinsko vještačenje, saslušana je svjedokinja Marijana Rogin te je saslušana tužiteljica.

5. Na ročištu 21. svibnja 2026. odbijen je prijedlog tužiteljice za provođenjem očevida i rekonstrukcije nezgode, kao i prijedlog tužiteljice za provođenjem vještačenja

po vještaku zaštite na radu i medicine rada, jer je sud sve relevantne činjenice utvrdio na temelju izvedenih dokaza.

6. Tužiteljica je podneskom od 14. travnja 2026. smanjila tužbeni zahtjev na način da umjesto iznosa od 5.308,91 eur zahtijeva isplatu iznosa od 4.620,40 eur.

7. II tuženik se podneskom od 21. travnja 2026. protivio smanjenju tužbenog zahtjeva.

8. Vrhovni sud Republike Hrvatske na trećoj sjednici Građanskog odjela održanoj 26. travnja 2021. donio je pravno shvaćanje pod brojem Su-IV-16/2021-8 koje glasi: "Smanjenje tužbenog zahtjeva (iako nije preinaka tužbe) djelomično je povlačenje tužbe iz članka 193. ZPP za koje je, ako je do toga došlo nakon što se tuženik upustio u raspravljanje o glavnoj stvari, (uvijek) potreban pristanak tuženika."

9. S obzirom na navedeno, sud je odlučivao o tužbenom zahtjevu iz tužbe kojim tužiteljica na ime neimovinske i imovinske štete za tuđu pomoć i njegu naknade štete potražuje iznos od 5.308,91 eur s pripadajućim kamatama.

10. Među strankama nije sporno je tužiteljica u trenutku ozljeđivanja bila radnica I tuženika i da je I tuženik u trenutku ozljeđivanja sa II tuženikom imao sklopljenu Policu osiguranja broj 978700060824.

11. Sporna je odgovornost I i II tuženika, kao i osnov i visina tužbenog zahtjeva.

12. Uvidom u Prijavu o ozljedi na radu (list 114.-118. spisa) koju je ispunio i podnio I tuženik, utvrđeno je da je tužiteljica kod I tuženika bila zaposlena na neodređeno vrijeme na radnom mjestu čistačice i kućne pomoćnice. Ozljeda se dogodila 27. kolovoza 2021. u razdoblju od 7,00 do 7,59 sati u krugu bolnice kod patologije dok je hodala prema parkingu.

13. Uvidom Izjavu tužiteljice o ozljedi na radu (list 119. spisa) utvrđeno je da se tužiteljica ozlijedila 27. kolovoza 2021. u 7,05 sati u krugu bolnice kod patologije. Prilikom odlaska s posla opala je kod zgrade patologije na pločnik i ozlijedila koljeno i zglob.

14. Uvidom u Rješenje HZZO-a od 22. rujna 2022. (list 30-31. spisa) utvrđeno je da se tužiteljici predmetna ozljeda priznaje kao ozljeda na radu.

15. Tužiteljica je u svom iskazu navela da je dana 27. kolovoza 2021. kod I tuženika obavljala poslove bolničkog osoblja, te je radila noćnu smjenu koja traje od 19,00-07,00 sati. 26. kolovoza 2021. došla je u noćnu smjenu, a 27. kolovoza 2021. je išla iz te noćne smjene. Radila je u zgradi kirurške intenzivne i nakon što je završila svoj posao i presvukla se u toj zgradi kirurške intenzivne, odnosno dodatnom objektu, krenula je prema van, prema Odjelu patologije, jer joj je tamo bio parkiran automobil. Automobil joj je bio parkiran izvan kruga bolnice. Dok je prolazila tim putem prema Odjelu patologije prolazila je putem s kockama koje su bile posložene jedna do druge. Neke od njih su bile potrgane i napola, niti jedna nije bila stabilna i ona je u jednom trenutku opala. Ne zna je li krivo stala, ali je na tom neravnom opala, udarila sa oba koljena, dočekala se na ruke i nabila na pijesak. Potrgala je odjeću i sva je bila krvava. Tu svoju ozljedu i potrganu odjeću poslikala je i poslala kolegici Marijani Rogan koja je u tom trenutku već bila na odjelu i radila. Jedan liječnik koji je parkirao svoj automobil pitao ju je treba li joj pomoć, ali se ona već bila digla i zahvalila se. Sjela je u automobil i sama se odvezla do kuće, otuširala se i legla. Međutim, popodne joj je sve bilo natečeno te je zvala šogora koji ju je u popodnevnim satima odvezao na hitnu u Varaždin. To popodne zvala je svoju šeficu Sanju Širanović ili Veseljak i rekla joj što se dogodilo. Zbog te

ozljede bila je na bolovanju te joj je naknadno bila priznata ozljeda na radu. Za vrijeme bolovanja pomagali su joj suprug i djeca. Mjesto događaja danas ne izgleda kao u vrijeme kada se ona ozlijedila, jer je betonirano i renovirano. Misli da danas više tamo nema niti jedne kocke. Odmah ju je boljelo po padu. Nije odmah potražila pomoć u krugu bolnice, jer osim što uvijek kada se tako nešto desi pomoćnom osoblju "dobije po nosu", jer nema tko raditi, tada je smatrala da joj medicinska pomoć nije niti potrebna. Odjel hitnog prijema se nalazi u neposrednoj blizini njenog odjela i Odjela patologije. Ona je i inače prolazila tim putem kako bi izašla iz kruga bolnice. To je bio glavni ulaz gdje se unosio materijal.

16. Svjedokinja Marijana Rogan iskazala je da kod I tuženika radi na radnom mjestu pomoćne radnice na Odjelu kirurške intenzivne. Tužiteljicu poznaje, jer su radile zajedno prije par godina na tom istom odjelu kada je tužiteljica obavljala poslove spremačice. Tužiteljica je 27. kolovoza 2021. radila noćnu smjenu koja traje od 19,00-07,00 sati, a ona je tog dana radila dnevnu smjenu koja traje od 07,00-19,00 sati. One su u to vrijeme radile iste poslove. Tužiteljica ju je nazvala odmah nakon što je pala to jutro, rekla da je pala i da se ozlijedila te joj je poslala fotografije. Opisala joj je da je pala dok se kretala od zgrade kirurgije prema zgradi patologije, a to je sve unutar kruga bolnice i to zbog toga što su kocke bile neravne. Tužiteljica je nju nazvala, jer su zajedno radile. Ona je taj dan radila dnevnu smjenu. Da se njoj to desilo vjerojatno bi ona nazvala tužiteljicu. Tužiteljica joj je poslala fotografiju ozlijeđenog koljena, dok joj nije poslala fotografiju mjesta gdje se ozlijedila. Nije vidjela sam pad tužiteljice. Zna koji je to put na kojem se tužiteljica ozlijedila. I ona je tim putem prolazila. Zna da se tužiteljica ozlijedila baš na tom putu, jer joj je to tužiteljica rekla.

17. Sud je poklonio vjeru iskazu tužiteljice i svjedokinje Marijane Rogan budući su iste iskazivale objektivno, uvjerljivo i međusobno podudarno.

18. Na temelju provedenog dokaznog postupka utvrđeno je da se tužiteljica ozlijedila dana 27. kolovoza 2021. dok je nakon završetka noćne smjene (koja je trajala od 19,00-7,00 sati) hodala od zgrade kirurgije u kojoj je radila prema zgradi patologije gdje joj je bio parkiran automobil. Automobil tužiteljice je bio parkiran izvan kruga I tuženika, ali se ista ozlijedila na prethodno opisanom putu koji je bio unutar kruga I tuženika. Put kojim se tužiteljica kretala bio je popločen kockama koje nisu bile stabilne, jer su neke bile oštećene, a neke su bile napola, zbog čega je tužiteljica na tom neravnom terenu pala i udarila sa oba koljena, dočekala se na ruke i nabila na pijesak. Tužiteljica je i inače prolazila tim putem kako bi izašla iz kruga bolnice. To je bio glavni ulaz gdje se unosio materijal.

19. Sukladno čl. 111. st. 1. Zakona o radu ("Narodne novine", broj: 93/14., 127/17., 98/19., 151/22., 46/23. i 64/23., u daljnjem dijelu teksta: ZR-a) ako radnik pretrpi štetu na radu ili u svezi s radom poslodavac mu je dužan naknaditi štetu po općim propisima obveznog prava.

20. Sukladno čl. 25. st. 1. Zakona o zaštiti na radu („Narodne novine“, broj: 71/14., 118/14., 154/14., 94/18. i 96/18., dalje u tekstu: ZZR-a) ozljeda na radu i profesionalna bolest koju je radnik pretrpio obavljajući poslove za poslodavca smatra se da potječe od rada i poslodavac za nju odgovara po načelu objektivne odgovornosti. Poslodavac može biti oslobođen odgovornosti ili se njegova odgovornost može umanjiti ako je šteta nastala zbog više sile, odnosno namjerom ili krajnjom nepažnjom radnika ili

treće osobe, na koje poslodavac nije mogao utjecati niti je njihove posljedice mogao izbjeći, unatoč provedenoj zaštiti na radu (čl. 25. st. 2. ZZR-a).

21. I i II tuženici se mogu osloboditi odgovornosti pod pretpostavkom da je šteta nastala isključivo radnjom oštećenika ili treće osobe, koju I tuženik nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao izbjeći niti otkloniti (čl. 1067. st. 2. i 3. Zakona o obveznim odnosima /"Narodne novine", broj: 35/05., 41/08., 125/11. i 78/15., u daljnjem dijelu teksta: ZOO-a/).

22. Za oslobođenje odgovornosti u smislu prethodno citiranih odredba ZOO-a I i II tuženici trebaju dokazati da je I tuženik primijenio sva pravila zaštite na radu, a da tužiteljica prilikom izvršavanja predmetnog radnog zadatka nije primijenila dužnu pažnju.

23. Utvrđujući odgovornost tužiteljice za nastanak štetnog događaja, valja istaknuti da je obveza poslodavca osigurati da mjesta rada koja se koriste u svakom trenutku budu sigurna, održavana, prilagođena za rad i u ispravnom stanju u skladu s pravilima zaštite na radu (čl. 41. st. 1. ZZR-a).

24. Mjesto rada je svako mjesto na kojemu radnici i osobe na radu moraju biti, ili na koje moraju ići, ili kojemu imaju pristup tijekom rada zbog poslova koje obavljaju za poslodavca, kao i svaki prostor, odnosno prostorija koju poslodavac koristi za obavljanje poslova i koja je pod njegovim izravnim ili neizravnim nadzorom (čl. 3. st. 6. ZZR-a).

25. Imajući u vidu da je put na kojem se tužiteljica ozlijedila put kojim se tužiteljica trebala redovito kretati kako bi mogla doći i otići sa svog mjesta rada, a koji put se nalazio u krugu I tuženika, za zaključiti je da I tuženik nije ispunio svoju obvezu iz čl. 41. st. 1. ZZR-a, jer nije osigurao da predmetni put bude siguran, održavan i u ispravnom stanju. Stoga, I tuženik u cijelosti odgovara za predmetnu štetu.

26. I tuženik je s II tuženikom imao ugovorenu Policu osiguranja od odgovornosti prema djelatnicima broj 978700060824, slijedom čega II tuženik, a imajući u vidu da je nastupio osigurani slučaj, na temelju čl. 964. st. 1. i čl. 965. st. 1. ZOO-a za predmetnu štetu odgovara solidarno s I tuženikom.

27. Nalazom i mišljenjem stalnog sudskog vještaka dr. Božidara Šebečića od 18. ožujka 2026. utvrđeno je da je tužiteljica u predmetnom štetnom događaju zadobila uganuće desnog gležnja i natučenje desnog koljena sa oguljotinom kože. Radi se o lakim tjelesnim ozljedama. Liječena je imobilizacijom gležnja kroz 5 tjedana, nakon skidanja stabilizacijske ortoze provela je fizikalnu terapiju. Tužiteljica je prije više od dvadesetak godina imala uganuće desnog gležnja i od tada se liječila zbog tegoba s gležnjem. U tri navrata učinjena je artroskopija gležnja. Prema učinjenoj MR gležnja tužiteljica je u trenutku štetnog događaja imala tešku artrozu desnog gležnja. Zbog perzistiranja tegoba s gležnjem 21. listopada 2025. učinjeno je operativno ukočenje gležnja. Liječenje još nije završeno. Ukoliko ne bude komplikacija u daljnjem tijeku liječenja (ako zglobova tijela gležnja uredno zarastu) smanjenje životne aktivnosti iznosit će 15-20%, a očitovat će se u umjerenj slabosti desne noge zbog hipotrofije mišića, manjim povremenim bolovima u gležnju i potpunim ukočenjem gležnja. Ukočenje gležnja je rađeno zbog postraumatskih promjena gležnja a koje su bile prisutne i prije štetnog događaja. Ozljeda gležnja iz štetnog događaja dovela je samo do manjeg pogoršanja funkcionalnog stanja gležnja. Smanjenje životne aktivnosti zbog ozljede gležnja iz štetnog događaja iznosi 4%, a ostalo otpada na degenerativne promjene koje su bile prisutne u trenutku štetnog događaja. Tužiteljica hoda uz pomoć jedne štake. Kretnje u gležnju su minimalne. Izražena umjerenja hipotrofija desne noge. Tužiteljica je zbog

zadobivene ozljede i tijekom liječenja trpjele fizičke bolove jačeg intenziteta dva dana, srednjeg intenziteta 8 dana i manjeg intenziteta 9 tjedana kumulativno. Tužiteljica je trpjela i neugodnosti zbog imobilizacije gležnja, otežanog hodanja, zbog rtg slikanja, odlaska na liječničke preglede i fizikalnu terapiju. Tužiteljica je trpjela primarni strah jačeg intenziteta, sekundarni strah jačeg intenziteta jedan dan, srednjeg intenziteta 6 dana, manjeg intenziteta 6 tjedana kumulativno. Kod ocjene je uzeto u obzir da je tužiteljica trpjela fizičke bolove i strah i zbog artroze gležnja. Kao posljedica ozljeđivanja iz predmetnog štetnog događaja kod tužiteljice nije došlo do naruženja. Tuđa pomoć i njega bila joj je potrebna nakon ozljeđivanja u opsegu 3 sata dnevno 5 tjedana (imobilizacija noge), u opsegu 2 sata dnevno 3 tjedna i u opsegu 1 sat dnevno 3 tjedna za obavljanje težih kućanskih poslova, za nabavku i pripremu hrane i sl. Liječenje još nije završeno. Stanje će se stabilizirati oko godine dana iza operacije ukočenja gležnja.

28. Navedenom nalazu i mišljenju stranke nisu prigovarale te ga je prihvatio i ovaj sud, jer je isti sačinjen stručno, objektivno i sukladno medicinskoj dokumentaciji u spisu.

29. Na temelju provedenih dokaza sud je utvrdio kako je tužiteljici u predmetnom štetnom događaju povrijeđeno pravo osobnosti, i to pravo na tjelesno i duševno zdravlje, sukladno odredbi čl. 19. st. 2. ZOO-a, čime joj je prouzročena neimovinska šteta iz čl. 1046. ZOO-a, a utvrđena težina povreda i okolnosti slučaja opravdavaju dosudu pravične novčane naknade sukladno odredbi čl. 1100. st. 1. ZOO-a. Naime, u ovoj pravnoj stvari došlo je do kumulacije nekoliko povreda prava osobnosti (prava na tjelesno i duševno zdravlje), a obzirom na činjenicu povezanosti (isprepletenosti) oblika tih povreda sud smatra da je opravdano dosuditi jedan iznos pravične novčane naknade za sve povrede.

30. Odlučujući o visini pravične novčane naknade sud je prije svega uzeo navedene i obrazložene kvalifikatorne okolnosti kako slijedi:

- utvrđena jačina i trajanje pretrpljenih fizičkih boli opravdava dosudu pravične novčane naknade u iznosu od 1.500,00 eur,
- utvrđeni intenzitet i opseg pretrpljenog straha opravdava dosudu pravične novčane naknade u iznosu od 1.100,00 eur,
- stupanj trajnog oštećenja zdravlja tužiteljice u opsegu od 4% uz trajne posljedice koje se očituju u umjerenj slabosti desne noge zbog hipotrofije mišića i minimalnim kretnjama u gležnju opravdava dosudu pravične novčane naknade u iznosu od 700,00 eur.

31. Sukladno navedenom, tužiteljici pripada pravo na pravičnu novčanu naknadu radi pretrpljene neimovinske štete u iznosu od 3.300,00 eur.

32. Člankom 1103. ZOO-a propisano je da obveza pravične novčane naknade (neimovinske štete) dospijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga. S obzirom da liječenje tužiteljice, prema nalazu i mišljenju vještaka, još nije završeno, istoj zatezne kamate na iznos od 3.300,00 eur pripadaju od 28. rujna 2021. kao dana podnošenja Odštetnog zahtjeva pa do isplate.

33. Slijedom navedenog, valjalo je usvojiti zahtjev tužiteljice u dijelu za naknadom neimovinske štete u iznosu od 3.300,00 eur sa zateznim kamatama tekućim od 28. rujna 2021. pa do isplate, kao pod točkom I. izreke presude.

34. Temeljem odredbe čl. 1095. st. 1. i čl. 1089. st. 2. ZOO-a tužiteljici za 168 sati tuđe pomoći i njega pripada pravična novčana naknada koju su tužiteljici pružali

suprug i djeca. Kako cijena tuđe pomoći i njege svakako nije manja od 5,00 eur po satu, tužiteljici pripada pravo na tu naknadu u iznosu od 840,00 eur.

35. Na iznos od 840,00 eur tužiteljici sukladno čl. 1086. ZOO-a pripadaju zatezne kamate tekuće od dana presuđenja, obzirom se radi o imovinskoj šteti čija je visina određena prema cijenama na dan presuđenja. Slijedom navedenog, odlučeno je kao pod točkom II. izreke presude

36. U preostalom dijelu zahtjev tužiteljice za naknadom štete u iznosu od 1.168,91 sa zatraženim kamatama nije osnovan, pa je isti valjalo odbiti kao pod točkom III. izreke presude.

37. Nije osnovan zahtjev tužiteljice za isplatom zateznih kamatama na iznos od 3.300,00 eur tekućih od 27. kolovoza 2021. pa do 27. rujna 2021., kao niti zahtjev tužiteljice za isplatom zateznih kamatama na iznos od 840,00 eur tekućih od 27. kolovoza 2021. pa do 24. lipnja 2026., slijedom čega su isti odbijeni kao pod točkom IV. i V. izreke presude.

38. Odluka o parničnim troškovima temelji se na odredbi čl. 154. st. 2. i 5. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08., 96/08. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/08.-ispr., 57/11., 148/11. - pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19. i 80/22, u daljnjem dijelu teksta: ZPP-a), te su tužiteljici priznati troškovi zastupanja po punomoćniku prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj: 138/23., dalje u tekstu:OT/23). Prilikom donošenja odluke o troškovima parničnog postupka sud je uzeo u obzir da u pogledu dijela tužbenog zahtjeva s kojim tužiteljica nije uspjela u sporu tijekom postupka nisu nastali posebni troškovi.

39. Tako su tužiteljici priznati troškovi sastava Odštetnog zahtjeva (100 bodova prema Tbr. 32 OT/23), sastava tužbe (100 bodova prema Tbr. 7/1 OT/23), sastava podnesaka od 12. studenog 2024., 27. veljače 2025., 10. travnja 2025. i 17. listopada 2025. (po 100 bodova prema Tbr. 8/1 OT/23), sastava podnesaka od 14. travnja 2026. i 27. travnja 2026. (po 50 bodova prema Tbr. 8/3 OT/23 umjesto traženih 100 bodova) te pristupa na ročišta 23. siječnja 2025., 15. svibnja 2025., 2. srpnja 2025., 23. listopada 2025. i 21. svibnja 2026. (po 100 bodova prema Tbr. 9/1 OT/23), što uz vrijednost boda od 2,00 eur i poreza na dodanu vrijednost od 25% (Tbr. 42. OT/12) ukupno iznosi 3.000,00 eur. Navedenom iznosu valjalo je pribrojiti troškove medicinskog vještačenja u iznosu od 300,00 eur pa je tužiteljici na ime troškova parničnog postupka dosuđen iznos od 3.300,00 eur sa zateznim kamatama tekućim od presuđenja do isplate (čl. 30. st. 3. Ovršnog zakona /"Narodne novine", broj: 57/96., 29/99., 173/03., 194/03., 151/04., 88/05. i 67/08./ u vezi čl. 29. st. 2. ZOO). Stoga je odlučeno kao pod točkom VI. izreke presude.

40. U preostalom dijelu zahtjev tužiteljice za naknadom troškova parničnog postupka u iznosu od 125,00 eur sa zatraženim kamatama nije osnovan, pa je isti odbijen kao pod točkom VII. izreke presude.

41. Slijedom svega navedenog, valjalo je odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 25. lipnja 2026.

Sutkinja:
Ruža Garac

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove odluke nezadovoljna stranka ima pravo žalbe nadležnom županijskom sudu u roku od 15 dana.

Dna:

1. pun tužiteljice
2. I tuženiku
3. II tuženiku

Broj zapisa: **9-30889-eec05**

Kontrolni broj: **0e001-f79f3-030fe**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.